

ИЗМЕНЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ В ЗАКОН ОТ 23.12.2021 г.

НОВ ТЕКСТ	СТАР ТЕКСТ
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 13. (1) (Предишен текст на чл. 13 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) За административни нарушения могат да се предвиждат и налагат следните административни наказания: а) обществено порицание; б) глоба; в) временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност. (2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1.</p>	<p>Обн. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г. Чл. 13. За административни нарушения могат да се предвиждат и налагат следните административни наказания: а) обществено порицание; б) глоба; в) временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.</p>
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 1978 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Лишаването от право да се упражнява определена професия или дейност се изразява във временна забрана за нарушителя да упражнява професия или дейност, във връзка с която е извършил нарушението. Продължителността на това наказание не може да бъде по-малка от един месец и повече от две години, а за нарушения, свързани с безопасността на движението за всички видове транспорт, извършени след употреба на алкохол, наркотични вещества или техни аналози - до пет години. То не засяга придобитата правоспособност освен в случаите, предвидени в съответния закон или указ.</p>	<p>изм. ДВ. бр.54 от 11 Юли 1978г. Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 54 от 1978 г.) Лишаването от право да се упражнява определена професия или дейност се изразява във временна забрана за нарушителя да упражнява професия или дейност, във връзка с която е извършил нарушението. Продължителността на това наказание не може да бъде по-малка от един месец и повече от две години, а за нарушения, свързани с безопасността на движението при употреба на алкохол ~~или друго силно упойващо вещество~~ - до пет години. То не засяга придобитата правоспособност освен в случаите, предвидени в съответния закон или указ.</p>
<p>Чл. 16а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Безвъзмездният труд е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания. (2) Продължителността на наказанието безвъзмезден труд в полза на обществото не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години.</p>	
<p>Чл. 27, ал. 5 (5) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, освен в предвидените в закон случаи.</p>	<p>Обн. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г. (5) Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.</p>
<p>Чл. 28. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) За маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за</p>	<p>изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 1991г. Чл. 28. За маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може: а) да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание; б) (отм. - ДВ, бр. 105 от 1991 г.).</p>

<p>това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. С предупреждението наказващият орган прилага чл. 20, ал. 2 - 4 и чл. 21. (отнемат се вещите предмет на нарушението)</p> <p>(2) Актът по ал. 1 съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. датата и мястото на издаването му; 2. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало; 3. датата на акта, въз основа на който се издава, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя; 4. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя, точния му адрес, единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа; 5. описание на нарушението и обстоятелствата, които сочат, че е маловажен случай; 6. законите разпоредби, които са нарушени; 7. предупреждението; 8. вещите, които се отнемат в полза на държавата; 9. разпореждането с веществените доказателства; 10. в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване; 11. подпис на органа, който го издава. <p>(3) Предупреждението се връчва на нарушителя по реда на чл. 58. В случай че с предупреждението е извършено разпореждане с вещевени доказателства или са отнети в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, препис от предупреждението се връчва на техния собственик.</p> <p>(4) Предупреждението подлежи на обжалване и протест по реда на глава трета, раздел V.</p> <p>(5) Алинеи 1 - 4 се прилагат и за маловажен случай на административни нарушения, извършени от непълнолетни.</p> <p>(6) Алинеи 1 - 4 се прилагат съответно и за маловажен случай на неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община.</p> <p>(7) Алинеи 1 - 6 не се прилагат, когато в закон е предвидено друго.</p>	
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Разпоредбата на чл. 28 не се прилага за нарушения, свързани с безопасността на движението за всички видове транспорт, извършени след употреба на алкохол, наркотични вещества или техни аналози.</p>	<p>Обн. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г. Чл. 29. ~~За маловажни случаи на административни нарушения, извършени от непълнолетни, наказващите органи изпращат съставените актове на местните комисии за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните за налагане мерки от възпитателен характер.~~</p>
<p>Чл. 29а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Времето, през което за същото нарушение наказаното лице е било лишено по административен ред или фактически от възможността да упражнява определена професия или дейност, се приспада при изпълнение на</p>	

<p>наказанието временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.</p>	
<p>Чл. 37. (1) Актове могат да съставят длъжностните лица:</p> <p>а) посочени изрично в съответните нормативни актове;</p> <p>б) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) определени от ръководителите на ведомствата, организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.</p> <p>(2) Актове могат да съставят и представители на обществеността, ако са овластени за това с нормативен акт.</p> <p>(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Не може да съставя акт за установяване на административно нарушение лице, което е:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. пострадало от нарушението или е съпруг или роднина на нарушителя или пострадалия по права линия без ограничение и по сребрена линия - до четвърта степен; 2. заинтересовано от изхода на административното производство или има с нарушителя или пострадалия особени отношения, които поражда основателни съмнения в неговата безпристрастност. <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При наличие на някое от посочените в ал. 3 основания, като актосъставител действа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. друго лице с компетентност по ал. 1 или 2; 2. при липса на лице по т. 1 - друго лице, оправомощено от наказващия орган за конкретния случай. 	<p>изм. ДВ, бр.59 от 21 Юли 1992г.</p> <p>Чл. 37. (1) Актове могат да съставят длъжностните лица:</p> <p>а) посочени изрично в съответните нормативни актове;</p> <p>б) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) определени от ръководителите на ведомствата, организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.</p> <p>(2) Актове могат да съставят и представители на обществеността, ако са овластени за това с нормативен акт.</p>
<p>Чл. 42. (1) (Предишен текст на чл. 41 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. собственото, бащиното и фамилното име на съставителя и длъжността му; 2. датата на съставяне на акта; 3. датата и мястото на извършване на нарушението; 4. описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено ; 5. законните разпоредби, които са нарушени; 6. (доп. - ДВ, бр. 59 от 1992 г., доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на нарушителя, точния му адрес и местоработата, единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа; 7. (доп. - ДВ, бр. 59 от 1992 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) имената, точните адреси и датата на раждане на свидетелите; 8. обясненията или възраженията на нарушителя, 	<p>изм. ДВ, бр.59 от 21 Юли 1992г.</p> <p>Чл. 42. Актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. собственото, бащиното и фамилното име на съставителя и длъжността му; 2. датата на съставяне на акта; 3. датата и мястото на извършване на нарушението; 4. описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено ; 5. законните разпоредби, които са нарушени; 6. (доп. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на нарушителя, точния му адрес и местоработата, единен граждански номер; 7. (доп. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) имената и точните адреси на свидетелите, единен граждански номер; 8. обясненията или възраженията на нарушителя, ако е направил такива. 9. (доп. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, единен граждански номер; 10. опис на писмените материали и на иззетите вещи, ако има такива, и кому са поверени за пазене.

<p>ако е направил такива.</p> <p>9. (доп. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, единен граждански номер;</p> <p>10. опис на писмените материали и на иззетите вещи, ако има такива, и кому са поверени за пазене.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) В акта за установяване на административно нарушение нарушителят може да посочи, че желае наказателното постановление да му бъде връчено чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление.</p>	
<p>Чл. 43, ал. 5 нов</p> <p>(5) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При подписване на акта на нарушителя се връчва препис от него срещу разписка, а в акта се отбелязва датата на неговото подписване. При връчване на препис от акта нарушителят се уведомява писмено за правото му в 14-дневен срок да отправи предложение до наказващия орган за сключване на споразумение за приключване на административнонаказателното производство.</p>	<p>Чл. 43, ал. 5 стар изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 1992г.</p> <p>(5) При подписване на акта на нарушителя се връчва препис от него срещу разписка, а в акта се отбелязва датата на неговото подписване.</p>
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г.</p> <p>Чл. 44. (1) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Освен възраженията при съставяне на акта в 7-дневен срок от подписването му нарушителят може да направи и писмени възражения по него.</p> <p>(2) Когато във възраженията си нарушителят посочи писмени или веществени доказателства, те трябва да бъдат събрани служебно, доколкото това е възможно.</p> <p>(3) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) В 14-дневен срок от връчването на акта той се изпраща на наказващия орган заедно с възраженията, събраните доказателства и другите приложения към преписката.</p> <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Когато нарушителят няма постоянен адрес в Република България, съставеният акт се предоставя незабавно на наказващия орган. Към акта се прилагат писмени обяснения или възражения на нарушителя.</p>	<p>изм. ДВ. бр.51 от 26 Юни 2007г.</p> <p>Чл. 44. (1) Освен възраженията при съставяне на акта ~~в тридневен срок~~ от подписването му нарушителят може да направи и писмени възражения по него.</p> <p>(2) Когато във възраженията си нарушителят посочи писмени или веществени доказателства, те трябва да бъдат събрани служебно, доколкото това е възможно.</p> <p>(3) ~~В двуседмичен срок~~ от подписването на акта той се изпраща на наказващия орган заедно с възраженията, събраните доказателства и другите приложения към преписката.</p> <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) Когато нарушителят няма постоянен адрес в Република България, съставеният акт се предоставя незабавно на наказващия орган. Към акта се прилагат писмени обяснения или възражения на ~~водача.~~</p>
<p>Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Административното наказание по чл. 13, ал. 2 (безвъзмезден труд в полза на обществото) се налага от районния съд, в района на който е извършено или довършено административното</p>	

<p>нарушение, за което е предвидено съответното наказание, а за нарушенията, извършени в чужбина - от Софийския районен съд.</p>	
<p>Чл. 48. (1) Административнонаказателната преписка се разглежда от административнонаказващия орган, в чийто район е било извършено нарушението.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Когато нарушението е свързано с подаване на информация по електронен път, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган, в чийто район е седалището на органа, пред който е подадена или е следвало да бъде подадена информацията.</p> <p>(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Когато нарушението е свързано с обработка на информация в компютърна мрежа или е извършено в киберпространството, извън случаите по ал. 2, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган, в чийто район е постоянният адрес на нарушителя или адресът на управление на едноличния търговец или юридическото лице, при осъществяване на дейността на което е допуснато неизпълнение на задължение към държавата или община. Когато нарушителят няма постоянен адрес в страната или едноличният търговец или юридическото лице нямат адрес на управление в страната, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган с териториална компетентност - гр. София.</p> <p>(4) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Когато не може точно да се определи местоизвършването на нарушението, компетентен да разгледа преписката е административнонаказващият орган, в чийто район е постоянният адрес на нарушителя или адресът на управление на едноличния търговец или юридическото лице или органът, в района на който най-напред е било образувано производството.</p>	<p>Обн. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г.</p> <p>Чл. 48. (1) Административнонаказателната преписка се разглежда от административнонаказващия орган, в чийто район е било извършено нарушението.</p> <p>(2) Когато не може точно да се определи местоизвършването на нарушението, компетентен да разгледа преписката е административнонаказващият орган, в чийто район се намира местожителството на дееца, или органът, в района на който най-напред е било образувано производството.</p>
<p>Чл. 51. (1) Не може да участва в разглеждането на административнонаказателна преписка и в издаването на наказателно постановление длъжностно лице, което:</p> <p>а) е пострадало от нарушението или е съпруг или роднина на нарушителя или пострадалия по права линия без ограничение и по сребрена линия - до четвърта степен;</p> <p>б) е съставило акта за нарушението или е свидетел по него;</p> <p>в) е заинтересувано от изхода на административното производство или има с нарушителя или пострадалия особени отношения, които пораждат основателни съмнения в неговото безпристрастие.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При наличието на някои от посочените основания длъжностното лице трябва да се отведе незабавно с мотивиран писмен акт.</p> <p>(3) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от</p>	<p>Обн. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г.</p> <p>Чл. 51. (1) Не може да участва в разглеждането на административнонаказателна преписка и в издаването на наказателно постановление длъжностно лице, което:</p> <p>а) е пострадало от нарушението или е съпруг или роднина на нарушителя или пострадалия по права линия без ограничение и по сребрена линия - до четвърта степен;</p> <p>б) е съставило акта за нарушението или е свидетел по него;</p> <p>в) е заинтересувано от изхода на административното производство или има с нарушителя или пострадалия особени отношения, които пораждат основателни съмнения в неговото безпристрастие.</p> <p>(2) При наличието на някои от посочените основания длъжностното лице трябва да се отведе.</p> <p>(3) Отводи по същите основания могат да се правят и от нарушителя, и от пострадалия от</p>

<p>23.12.2021 г.) Отвод на същите основания може да се иска и от:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение; 2. едноличния търговец или юридическото лице, срещу които е съставен актът за установяване на административно нарушение; 3. пострадалия от нарушението. <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При отвод на длъжностното лице по реда на ал. 2 по преписката се произнася:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. оправомощено лице по чл. 47, ал. 2, когато наказващият орган е лице по чл. 47, ал. 1, буква "а", а ако няма такова - друго лице, изрично оправомощено от наказващия орган; 2. по-горестоящият орган, когато наказващият орган е лице по чл. 47, ал. 1, буква "б", а ако няма такъв - друго лице, изрично оправомощено от наказващия орган; 3. ръководителят по чл. 47, ал. 1, буква "а", когато наказващият орган е лице по чл. 47, ал. 2. 	<p>нарушението.</p>
<p>изм. и доп. ДВ, бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 53. (1) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание, когато установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение, самоличността на лицето, което го е извършило, и неговата вина, ако не са налице основания за прекратяване на производството, за прилагането на чл. 28 или не е сключено споразумение с нарушителя.</p> <p>(2) Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.</p>	<p>Обн. ДВ, бр.92 от 28 Ноември 1969г. Чл. 53. (1) Когато се установи, че нарушителят е извършил деянието виновно, ако няма основание за прилагането на чл. 28 и 29, наказващият орган издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание.</p> <p>(2) Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.</p>
<p>Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Наказващият орган прекратява административнонаказателното производство с мотивирана резолюция:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. когато деянието, описано в акта за установяване на административно нарушение, не е извършено или не съставлява нарушение; 2. когато нарушението не е доказано по несъмнен начин; 3. когато не е доказано по несъмнен начин участието на лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение, в извършване на нарушението; 4. в случаите по чл. 34, ал. 1, букви "а" - "в"; 5. когато актът за установяване на административното нарушение е съставен след изтичане на сроковете по чл. 34, ал. 1 или 2; 	<p>Обн. ДВ, бр.92 от 28 Ноември 1969г. Чл. 54. Когато се установи, че деянието не е нарушение, че нарушението не е извършено от лицето, посочено като нарушител, или че то не може да му се вмени във вина, наказващият орган прекратява преписката с мотивирана резолюция, като постановява да се върнат иззетите вещи, освен ако притежаването им е забранено, или да се заплати тяхната равностойност в случаите на чл. 46, ал. 4. Вещите, притежаването на които е забранено, не се връщат, а с тях се постъпва по реда, установен в съответните нормативни актове.</p>

6. когато в срока по чл. 34, ал. 3 не е издадено наказателно постановление, **нарушителят не е предупреден по реда на чл. 28** или не е сключено споразумение за приключване на производството;

7. когато при съставяне на акта за установяване на административно нарушение е допуснато **съществено нарушение на процесуалните правила**;

8. когато срещу същото лице за същото деяние има влязло в сила наказателно постановление, предупреждение по чл. 28, споразумение или влязъл в сила съдебен акт;

9. в случаите по чл. 33, ал. 2.

(2) Когато е съставен акт за установяване на административно нарушение за две или повече нарушения, наказващият орган може да прекрати производството на основанията по ал. 1 и само по отношение на някои от нарушенията.

(3) Когато наказващият орган прекратява производството с мотивирана резолюция, постановява да се върнат изетите вещи, освен ако притежаването им е забранено, или да се заплати тяхната равностойност в случаите по чл. 46, ал. 4. Вещите, притежаването на които е забранено, не се връщат, а с тях се постъпва по реда, установен в съответните нормативни актове.

(4) Резолюцията съдържа:

1. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което я е издало;

2. датата на издаването и номера на резолюцията;

3. датата на акта, въз основа на който е образувана преписката, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;

4. собственото, бащиното и фамилното име, точния адрес и единен граждански номер на лицето, срещу което е съставен актът, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа;

5. описание на нарушението, за което е съставен актът;

6. законовите разпоредби, за нарушаването на които е съставен актът;

7. мотиви, които налагат прекратяване на производството;

8. вещите, които се отнемат в полза на държавата;

9. разпореждането с веществените доказателства;

10. в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване.

(5) Резолюцията се подписва от длъжностното лице, което я е издало.

(6) Препис от резолюцията, с която се прекратява

<p>административнонаказателното производство на основание ал. 1, т. 1 - 8, се връчва на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение; 2. пострадалия от нарушението, ако е направил искане пред наказващия орган за обезщетяване на причинените му вреди, като се уведомява за възможността да предяви иска си по общия ред; 3. собственика на вещите, когато с резолюцията е извършено разпореждане с веществени доказателства или са отнети в полза на държавата вещи, а той не е лице по т. 1. <p>(7) Резолюцията, с която се прекратява административнонаказателното производство на основание ал. 1, т. 1 - 8, подлежи на обжалване и протест по реда на глава трета, раздел V.</p> <p>(8) Когато съдът отмени резолюцията, наказващият орган упражнява правомощията си по чл. 52 в едномесечен срок от уведомяването му за влезлия в сила съдебен акт.</p> <p>(9) Алинеи 1 - 8 се прилагат съответно и когато актът за установяване на административно нарушение е съставен срещу едноличен търговец или юридическо лице.</p>	
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 57. (1) Наказателното постановление трябва да съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало; 2. датата на издаването и номерата на постановлението; 3. датата на акта, въз основа на който се издава и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя; 4. (изм. - ДВ, бр. 59 от 1992 г., доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя и точния му адрес, единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа; 5. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават; 6. законните разпоредби, които са били нарушени виновно; 7. вида и размера на наказанието; 8. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) отегчавашите и смекчавашки обстоятелства и другите обстоятелства, взети предвид при определяне вида и размера на наказанието; 9. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) времето, през което наказаното лице е било лишено по административен ред или фактически от възможността да упражнява определена професия или дейност, което се 	<p>изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 1992г. Чл. 57. (1) Наказателното постановление трябва да съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на лицето, което го е издало; 2. датата на издаването и номерата на постановлението; 3. датата на акта, въз основа на който се издава и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя; 4. (изм. - ДВ, бр. 59 от 1992 г.) собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя и точния му адрес, единен граждански номер; 5. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават; 6. законните разпоредби, които са били нарушени виновно; 7. вида и размера на наказанието; 8. вещите, които се отнемат в полза на държавата; 9. размера на обезщетението и на кого следва да се заплати; 10. дали наказателното постановление подлежи на обжалване, в какъв срок и пред кой съд. <p>(2) Наказателното постановление се подписва от длъжностното лице, което го е издало.</p>

<p>приспада от времето на изтърпяване на наказанието временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност;</p> <p>10. (предишна т. 8 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) вещите, които се отнемат в полза на държавата;</p> <p>11. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) разпореждането с веществените доказателства;</p> <p>12. (предишна т. 9 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) размера на обезщетението и на кого следва да се заплати;</p> <p>13. (предишна т. 10, изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в какъв срок и пред кой съд подлежи на обжалване.</p> <p>(2) Наказателното постановление се подписва от длъжностното лице, което го е издало.</p> <p>(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) С наказателното постановление нарушителят се уведомява и за правата му по чл. 79б. (нарушителят може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата)</p>	
<p>изм. и доп. ДВ, бр.109 от 22 Декември 2020г.</p> <p>Чл. 58. (1) (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение, освен ако нарушителят е поискал да му бъде връчено чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление.</p> <p>(2) Когато нарушителят или поискалия обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.</p> <p>(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) В случай че с наказателното постановление е извършено разпореждане с веществени доказателства или са отнети в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, препис от наказателното постановление се връчва на техния собственик.</p>	<p>Обн. ДВ, бр.92 от 28 Ноември 1969г.</p> <p>Чл. 58. (1) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение.</p> <p>(2) Когато нарушителят или поискалия обезщетение не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването.</p>
<p>Чл. 58а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Когато за административното нарушение е предвидено да се налага безвъзмезден труд в полза на обществото, длъжностното лице по чл. 37, ал. 1 (актосъставителя) изпраща преписката на административнонаказващия орган, който я внася за решаване в съответния районен съд в тридневен срок от получаването ѝ.</p>	
<p>Чл. 58б. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от</p>	

<p>23.12.2021 г.) (1) Районният съд разглежда преписката в състав само от съдия и в открито съдебно заседание.</p> <p>(2) Страни в това производство са административнонаказващият орган и нарушителят.</p> <p>(3) Преписката се разглежда в присъствието на нарушителя. Когато нарушителят, редовно призован, не се яви без уважителни причини, преписката се разглежда в негово отсъствие, ако това няма да попречи за разкриването на обективната истина.</p> <p>(4) Нарушителят има право на адвокатска защита.</p> <p>(5) При разглеждане на преписка срещу непълнолетен нарушител на възраст от 16 до 18 години се призовават неговите родители, съответно попечители. Неявяването им не е пречка за разглеждане на делото, освен ако съдът намери участието им за необходимо.</p> <p>(6) Съдът може да разпитва свидетели, ако прецени, че това е необходимо за разкриване на обективната истина.</p> <p>(7) Свидетел, който е редовно призован и не се яви без уважителни причини, се довежда принудително от органите на Министерството на вътрешните работи. Ако свидетелят посочи уважителни причини за неявяването си, принудителното довеждане се отменя.</p>	
<p>Чл. 58в. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Въз основа на събраните доказателства съдът постановява решение, с което:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. налага наказание и принудителна административна мярка; 2. изпраща материалите на съответния прокурор за образуване на наказателно производство, когато са налице достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер; 3. оправдава нарушителя, когато не са налице условията за налагане на наказание. <p>(2) С решението по ал. 1 съдът се произнася и за отнемането в полза на държавата на вещите и предметите по чл. 20 и 21.</p>	
<p>Чл. 58г. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Административнонаказателното производство може да приключи със споразумение между наказващия орган и нарушителя, сключено в срока по чл. 52, ал. 1 (едномесечен), ако не са налице основанията за недопустимост по ал. 2. Наказващият орган прави предложение за сключване на споразумение в 14-дневен срок от получаване на преписката от актосъставителя, а нарушителят може да направи предложение в 14-дневен срок от връчването на акта.</p> <p>(2) Споразумение не се допуска:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. за повторно извършено нарушение; 2. за нарушение, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който на нарушителя е наложено административно наказание извън случаите по т. 1, или е издадено предупреждение за 	

нарушение от същия вид;

3. в случай че деянието, за което е съставен акт за установяване на административно нарушение, съставлява престъпление; споразумение се допуска, в случай че производството пред наказващия орган е образувано по реда на чл. 36, ал. 2 (когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган);

4. когато признанието на нарушителя не се подкрепя от събраните доказателства по преписката.

(3) Споразумението се изготвя в писмена форма и съдържа съгласие на страните по въпросите има ли извършено деяние, съставлява ли деянието нарушение и правната му квалификация, извършено ли е то от лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение, и извършено ли е виновно.

(4) Споразумението съдържа:

1. датата на сключване на споразумението;

2. собственото, бащиното и фамилното име и длъжността на наказващия орган;

3. собственото, бащиното и фамилното име на нарушителя, точния му адрес и единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа;

4. датата на акта, въз основа на който е образувано производството, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя;

5. описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават;

6. законовите разпоредби, които са били нарушени виновно;

7. вида и размера на административното наказание;

8. вещите, които се отнемат в полза на държавата;

9. разпореждането с веществените доказателства;

10. банкова сметка, по която да се заплати дължимата глоба.

(5) Споразумението се подписва от наказващия орган и от лицето, срещу което е съставен актът за установяване на административно нарушение.

(6) Когато е съставен акт за установяване на административно нарушение за няколко нарушения, споразумение може да се сключи и само за някои от нарушенията.

(7) В случаите по ал. 6 признанието на лицето, с което е сключено споразумение по въпросите, посочени в ал. 3, не може да се използва като доказателство за виновността му за другите нарушения, за които е съставен актът за установяване на административно нарушение.

(8) Когато със споразумението се налага

административно наказание глоба - самостоятелно или с друго наказание, наказващият орган определя глобата в размер на 70 на сто от минимума или от точно определения размер, предвиден за извършеното нарушение, а когато в закона не е предвиден минимум, наказващият орган определя размера на глобата в размер не повече от 70 на сто от половината от максимума. Другите видове административни наказания се определят по правилата на чл. 27, ал. 1 - 4.

(9) Със споразумението страните не могат да договарят режим на отнемане на вещи в полза на държавата, различен от този по чл. 20 и 21. Когато със споразумението се извършва разпореждане с веществени доказателства или се отнемат в полза на държавата вещи, които не принадлежат на нарушителя, за сключването му е необходимо писмено съгласие на собственика на вещите, което става неразделна част от споразумението. В случай че собственикът не даде съгласие за разпореждане с веществени доказателства или за отнемане на вещи в полза на държавата или не може да бъде открит, наказващият орган се произнася по въпроса за веществените доказателства и за отнемането на вещите в полза на държавата с наказателно постановление, което подлежи на обжалване по реда на чл. 63.

(10) Когато със споразумението е наложено административно наказание глоба, нарушителят приема да заплати **размера на глобата в 14-дневен срок от сключването на споразумението.**

(11) Споразумението влиза в сила от датата на подписването му, а ако с него е наложено административно наказание глоба, то влиза в сила от датата на заплащане на глобата. Споразумението е окончателно и има последиците на влязло в сила наказателно постановление.

(12) В случай че до сключване на споразумението пострадалият е направил искане пред наказващия орган за обезщетяване на причинените му вреди по реда на чл. 45, наказващият орган го уведомява за сключеното споразумение и за възможността да предяви иска си по общия ред.

(13) В случай че глобата не бъде платена в срока по ал. 10, наказващият орган обявява, че споразумение не е постигнато с мотивирано постановление, което не подлежи на обжалване и протест, и издава наказателно постановление.

(14) Когато не бъде постигнато споразумение, наказващият орган издава наказателно постановление, като не може да ползва признанието на лицето, срещу което е съставен акт за установяване на административно нарушение, по въпросите, посочени в ал. 3, като доказателство за виновността му.

(15) **Издаването на наказателно постановление, без да е направено предложение по ал. 1, изречение второ, не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила.**

(16) Алинеи 1 - 15 се прилагат съответно за

<p>еднолични търговци и за юридически лица. (17) Алинеи 1 - 16 не се прилагат, когато в специален закон е предвидено друго.</p>	
<p>Раздел V. Обжалване на наказателните постановления, решения, предупрежденията, резолюциите и електронните фишове (Загл. изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.)</p>	
<p>Чл. 58д. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) На обжалване и протестиране подлежат:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. наказателното постановление; 2. предупреждението по чл. 28; 3. резолюцията за прекратяване на административнонаказателното производство; 4. електронният фиш. 	
<p>изм. и доп. ДВ, бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 59. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Актовете по чл. 58д подлежат на обжалване или протестиране пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина - пред Софийския районен съд.</p> <p>(2) Нарушителят, поискалият обезщетение и собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, може да обжалват актовете по чл. 58д в 14-дневен срок от връчването им, а прокурорът може да подаде протест в 14-дневен срок от издаването им.</p>	<p>изм. ДВ, бр.77 от 9 Октомври 2012г. Чл. 59. (1) (Изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Наказателното постановление и електронният фиш подлежат на обжалване пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението, а за нарушенията, извършени в чужбина - пред Софийския районен съд.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Нарушителят и поискалият обезщетение могат да обжалват постановлението ~~в седемдневен срок~~ от връчването му, а прокурорът може да подаде протест срещу него в двуседмичен срок от издаването му. Електронният фиш подлежи на обжалване в определения в Закона за движението по пътищата срок.</p> <p>(3) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1992 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 11 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 25 от 2002 г., доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., отм. - ДВ, бр. 77 от 2012 г., в сила от 09.10.2012 г.)</p>
<p>изм. и доп. ДВ, бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 60. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Обжалването и протестирането на актовете по чл. 58д става чрез наказващия орган, който ги е издал. В жалбата или протеста се посочват всички доказателства, на които жалбоподателят или прокурорът се позовава.</p> <p>(2) В 7-дневен срок от получаване на жалбата или протеста наказващият орган ги изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания или протестиран акт, както и електронен адрес, на който да бъде призован.</p>	<p>изм. ДВ, бр.10 от 1 Февруари 2011г. Чл. 60. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Обжалването на наказателното постановление и на електронния фиш става чрез наказващия орган, който ги е издал. В жалбата се посочват всички доказателства, на които жалбоподателят се позовава.</p> <p>(2) (Доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) В седемдневен срок от получаване на жалбата наказващият орган я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалваното постановление или на обжалвания електронен фиш.</p>
<p>Изм. и доп. ДВ, бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 61. (1) (Доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или</p>	<p>изм. ДВ, бр.10 от 1 Февруари 2011г. Чл. 61. (1) (Доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалите обезщетение, включително и тези по чл. 55, ал. 2, и учреждението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление или електронния фиш, както и допуснатите от съда свидетели.</p>

<p>организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели.</p> <p>(2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) В производството пред районния съд страните могат да се представляват от:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. адвокат; 2. съпруг, възходящ или низходящ роднина на нарушителя, на поискалия обезщетение или на собственика на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител; 3. юрисконсулт или друг служител с юридическо образование в наказващия орган при учрежденията, предприятията, организациите, юридическите лица и едноличните търговци. <p>(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Наказващият орган или учреждениято, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, може да се призовава чрез посочения по делото електронен адрес. Електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация.</p> <p>(4) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят, неподалият жалба нарушител или поискалия обезщетение не са били намерени на посочените от тях адреси.</p>	<p>(2) Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят, неподалият жалба нарушител или поискалия обезщетение не са били намерени на посочените от тях адреси.</p>
<p>Изм. и доп. ДВ, бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 63. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Районният съд разглежда делото в състав от един съдия и се произнася с решение.</p> <p>(2) С решението си съдът може да:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. отмени акта по чл. 58д; 2. отмени наказателното постановление и да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание; 3. отмени акта по чл. 58д и да прекрати административнонаказателното производство; 4. измени акта по чл. 58д; 5. потвърди акта по чл. 58д. <p>(3) Съдът отменя акта по чл. 58д, когато:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. при издаването му е допуснато неправилно 	<p>доп. ДВ, бр.94 от 29 Ноември 2019г. Чл. 63. (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 1982 г., изм. - ДВ, бр. 59 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 01.03.2007 г., доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) Районният съд в състав само от съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, с което може да потвърди, да измени или отмени наказателното постановление или електронния фиш. Решението подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.</p> <p>(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 01.03.2007 г.) В предвидените от закона случаи съдът може да прекрати производството с определение, което подлежи на обжалване с частна жалба.</p> <p>(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) В съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.</p>

<p>приложение на материалния закон;</p> <p>2. в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.</p> <p>(4) Съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Съдът се произнася и по въпроса за веществените доказателства, отнетите вещи в полза на държавата и разноските по делото.</p> <p>(5) Съдът може да отмени наказателното постановление и само в някои негови части.</p> <p>(6) Съдът отменя акта по чл. 58д и прекратява административнонаказателното производство, когато това е предвидено в закон.</p> <p>(7) Съдът изменя акта по чл. 58д, когато се налага да:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението; 2. намали размера на наложеното административно наказание или да го замени с по-леко по вид от предвидените за същото нарушение; 3. замени наложеното административно наказание с по-леко по вид в случаите по чл. 15, ал. 2 (непълнолетен нарушител); 4. намали размера на наложената имуществена санкция; 5. отмени или измени акта по чл. 58д в частта относно прилагането на чл. 20 и 21 или разпореждането с веществените доказателства; 6. намали или увеличи размера на обезщетението. <p>(8) Съдът може да увеличи размера на определеното обезщетение само ако има съответна жалба от лицето, поискало обезщетение.</p> <p>(9) Съдът потвърждава акта по чл. 58д, когато не са налице основания за неговата отмяна или изменение.</p>	<p>(4) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.</p> <p>(5) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.</p>
<p>Чл. 63а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Решението, с което се налага наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от</p>	

<p>Административнопроцесуалния кодекс, освен ако в закон е предвидено друго.</p> <p>(2) Жалбата или протестът се подават в 14-дневен срок от постановяването на решението.</p> <p>(3) Административният съд разглежда делото в състав от трима съдии в открито заседание не по-късно от три дни от датата на получаване на жалбата или протеста.</p> <p>(4) Решението на административния съд е окончателно.</p>	
<p>Чл. 63б. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Районният съд може да проведе съкратено съдебно производство:</p> <p>1. когато наказателното постановление е обжалвано само в частта за вида или размера на административното наказание или размера на имуществената санкция, или за отнетите в полза на държавата вещи или разпореждането с веществените доказателства, или за размера на присъденото обезщетение и нарушителят, едноличният търговец или юридическото лице признава фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, и изразява съгласие да не се събират доказателства за тези факти;</p> <p>2. в случаите по чл. 79б, ал. 3.</p> <p>(2) В случаите по ал. 1, т. 1 искане за провеждане на съкратено съдебно производство може да се направи:</p> <p>1. с жалбата, като в този случай съдът призовава само страните по делото;</p> <p>2. в съдебно заседание, най-късно до даване ход на съдебното следствие.</p> <p>(3) В случаите по ал. 1, т. 1 съдът с определение обявява, че при постановяване на решението ще ползва признанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление. Съдът в мотивите на решението приема за установени фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, като се позовава на направеното признание и на доказателствата, които го подкрепят.</p> <p>(4) В случаите по ал. 1, т. 2 съдът с определение обявява, че при постановяване на решението ще приема за установени фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление. Съдът в мотивите на решението приема за установени фактите, изложени в обстоятелствената част на наказателното постановление, като се позовава на доказателствата, които го подкрепят.</p> <p>(5) В случаите по ал. 1, т. 1 районният съд може да:</p> <p>1. измени наказателното постановление, като:</p> <p>а) намали размера на наложеното административно наказание или да го замени с по-леко по вид от предвидените за същото нарушение;</p> <p>б) замени наложеното административно наказание с по-леко по вид в случаите по чл. 15, ал. 2;</p> <p>в) намали размера на наложената имуществена</p>	

<p>санкция;</p> <p>г) отмени или измени наказателното постановление в частта относно прилагането на чл. 20 и 21 или разпореждането с веществените доказателства;</p> <p>д) намали или увеличи размера на обезщетението;</p> <p>2. потвърди наказателното постановление;</p> <p>3. отмени наказателното постановление и да прекрати административнонаказателното производство, когато това е предвидено в закон.</p> <p>(6) В случаите по ал. 1, т. 2 районният съд може да:</p> <p>1. измени наказателното постановление, като:</p> <p>а) намали размера на наложеното административно наказание временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност;</p> <p>б) отмени или измени наказателното постановление в частта относно прилагането на чл. 20 и 21 или разпореждането с веществените доказателства;</p> <p>в) намали или увеличи размера на обезщетението;</p> <p>2. потвърди наказателното постановление;</p> <p>3. отмени наказателното постановление и да прекрати административнонаказателното производство, когато това е предвидено в закон - в частта относно наложено друго по вид административно наказание, наред с глобата, разпореждането с веществените доказателства, отнетите вещи в полза на държавата или присъденото обезщетение.</p> <p>(7) Съдът може да увеличи размера на определеното обезщетение по ал. 5, т. 1, буква "д" или по ал. 6, т. 1, буква "в" само ако има съответна жалба от лицето, поискало обезщетение.</p> <p>(8) Доколкото в ал. 1 - 7 няма особени правила, прилагат се общите правила.</p>	
<p>Чл. 63в. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.</p>	
<p>Чл. 63г. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) В предвидените от закона случаи съдът може да прекрати производството с определение, което подлежи на обжалване с частна жалба пред административния съд.</p>	
<p>Чл. 63д. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) В производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.</p> <p>(2) Ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер</p>	

<p>съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.</p> <p>(3) В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование.</p> <p>(4) В полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование.</p> <p>(5) В случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.</p>	
<p>Раздел VI.</p> <p>Влизане в сила на наказателните постановления, решенията, предупрежденията, резолюциите и електронните фишове (Загл. изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.)</p>	
<p>Чл. 64. (Доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Влизат в сила наказателните постановления, предупрежденията, резолюциите и електронните фишове, които:</p> <p>а) не подлежат на обжалване;</p> <p>б) не са били обжалвани в законния срок;</p> <p>в) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1998 г.) са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда.</p>	<p>изм. ДВ. бр.59 от 26 Май 1998г.</p> <p>Чл. 64. Влизат в сила наказателните постановления, които:</p> <p>а) не подлежат на обжалване;</p> <p>б) не са били обжалвани в законния срок;</p> <p>в) (Изм. - ДВ, бр. 59 от 1998 г.) са били обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда.</p>
<p>Раздел VIII.</p> <p>Възобновяване на административнонаказателните производства</p>	
<p>Чл. 70. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) На проверка по реда на тази глава подлежат влезлите в сила:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. наказателни постановления; 2. фишове и електронни фишове; 3. писмени предупреждения към нарушителя; 4. резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство, издадени на основание чл. 54, ал. 1, т. 1 - 8; 5. споразумения за приключване на административнонаказателното производство; 6. определения на съда за прекратяване на съдебното производство; 7. решения на районния и на административния съд. <p>(2) Административнонаказателното производство подлежи на възобновяване, когато:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. с влязла в сила присъда или решение се установи, че някое от доказателствата, въз основа на които е издаден актът по ал. 1, е неистинско или с невярно съдържание; 2. с влязла в сила присъда или решение се установи, че актосъставител, наказващ орган, съдия, съдебен секретар, прокурор, страна или участник в производството е извършил престъпление във връзка с участието си в административнонаказателното производство; 3. се открият нови обстоятелства или нови доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са 	<p>изм. и доп. ДВ. бр.63 от 4 Август 2017г.</p> <p>Чл. 70. Административнонаказателните производства, по които наказателните постановления са влезли в сила, както и решенията и прекратените от съда дела, образувани във връзка с обжалване на наказателни постановления, подлежат на възобновяване, когато:</p> <p>а) с влязла в сила присъда се установи, че някои от доказателствата, въз основа на които е издадено наказателното постановление, решението или определението на съда са неистински;</p> <p>б) с влязла в сила присъда се установи, че административнонаказващ орган, съдия или съдебен заседател е извършил престъпление във връзка с издаване на наказателното постановление, решението или определението на съда;</p> <p>в) се открият обстоятелства или доказателства от съществено значение за разкриване на обективната истина, които не са били известни при издаване на постановлението, решението или определението на съда;</p> <p>г) (нова - ДВ, бр. 28 от 1982 г.) ако с влязла в сила присъда се установи, че деянието, за което е наложено административното наказание, съставлява престъпление;</p> <p>д) (нова - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 05.11.2017 г.) когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление.</p>

<p>били известни на нарушителя, наказващия орган или съда при постановяване на акта;</p> <p>4. с влязла в сила присъда се установи, че деянието, за което е наложено административното наказание, съставлява престъпление;</p> <p>5. деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление;</p> <p>6. с решение на Европейския съд по правата на човека е установено нарушение на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, което има съществено значение за преписката или делото;</p> <p>7. вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила лицето, по отношение на което е издаден актът по ал. 1, наказващият орган или собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, е бил лишен от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е бил надлежно представляван, както и когато не е могъл да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани;</p> <p>8. с влязло в сила решение на съда се отмени административен акт, констатациите в който са взети предвид от наказващия орган при издаване на акта по ал. 1, т. 1 - 4.</p> <p>(3) Алинея 2 се прилага и за влезлите в сила решения на съда, с които се налага наказание безвъзмезден труд в полза на обществото.</p>	
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Искането за възобновяване може да се направи:</p> <p>1. в 6-месечен срок от влизането в сила на присъдата или решението - в случаите по чл. 70, ал. 2, т. 1, 2, 4 и 8;</p> <p>2. в едномесечен срок от узнаването за обстоятелствата по чл. 70, ал. 2, т. 3 и 6;</p> <p>3. в 6-месечен срок от влизането в сила на акта по чл. 70, ал. 1 - в случаите по чл. 70, ал. 2, т. 7, <u>а ако той не е бил връчен на лицето, по отношение на което е издаден - в тримесечен срок от уведомяването му за акта.</u></p> <p>(2) <u>Искането се подава чрез органа, постановил акта по чл. 70, ал. 1, който незабавно изпраща препис от него на прокурора и другите страни, които не са подали искане за възобновяване, а делото - на административния съд.</u></p>	<p>Обн. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г. Чл. 71. Възобновяването на административнонаказателно производство се допуска, ако предложението по букви "а" и "б" на предходния член е направено в шестмесечен срок от влизане в сила на присъдата, а в случаите на буква "в" - в двегодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, решението или определеното.</p>
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 72. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Искане за възобновяване на административнонаказателно производство може да направи:</p> <p>1. прокурор в окръжна прокуратура, а в случаите по чл. 70, ал. 2, т. 4 и 5, когато се касае за престъпление от общ характер - наблюдаващият</p>	<p>изм. и доп. ДВ. бр.63 от 4 Август 2017г. Чл. 72. (1) (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 05.11.2017 г.) Предложението за възобновяване се прави от окръжния прокурор, а в случаите по чл. 70, буква "д" - от наблюдаващия прокурор, и се разглежда от съответния административен съд.</p> <p>(2) С предложението прокурорът може да спре</p>

<p>прокурор;</p> <p>2. лицето, по отношение на което е издаден актът по чл. 70, ал. 1;</p> <p>3. собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, когато не е нарушител;</p> <p>4. наказващият орган.</p> <p>(2) Лицата по ал. 1, т. 2 и 3 може да правят искане за възобновяване, когато са нарушени техните права и законни интереси.</p> <p>(3) Наказващият орган може да прави искане за възобновяване в случаите, когато актът по чл. 70, ал. 1 е отменен или изменен от съда.</p> <p>(4) <u>Искането за възобновяване не спира изпълнението на влезлия в сила акт, освен ако съдът постанови друго.</u></p>	<p>изпълнението на наказателното постановление или решението на съда.</p>
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 73. (Изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Искането за възобновяване се разглежда от административния съд, в съдебния район на който се намира органът, постановил акта по чл. 70, ал. 1.</p> <p>(2) Административният съд разглежда искането в състав от трима съдии. В случаите, когато се иска възобновяване по акт на административния съд, искането се разглежда от друг състав на съответния административен съд.</p> <p>(3) Делото се разглежда в открито заседание с призоваване на страните и на прокурор от окръжна прокуратура. Прокурорът може да участва в производството пред съда, ако намери това за необходимо.</p> <p>(4) Когато намери искането за възобновяване за основателно, административният съд:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. отменя акта и връща делото или преписката за ново разглеждане, като посочва стадия, от който трябва да започне новото разглеждане; 2. отменя акта и прекратява административнонаказателното производство, когато към момента на издаването му са били налице основанията за това; 3. отменя акта и решава делото по същество. <p>(5) Решението на административния съд е окончателно.</p>	<p>изм. ДВ. бр.39 от 20 Май 2011г. Чл. 73. (1) (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.) Административният съд разглежда предложението в открито заседание с призоваване на страните.</p> <p>(2) Когато предложението е основателно, съдът постъпва съгласно разпоредбите на чл. 68.</p>
<p>Чл. 79б. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) В случай че нарушителят не желае да обжалва наказателното постановление в частта относно наложената глоба, може да заплати в 14-дневен срок от връчване на наказателното постановление 80 на сто от нейния размер, освен ако специален закон предвижда намален размер на глобата.</p> <p>(2) В случаите по ал. 1 наказателното постановление влиза в сила в частта относно</p>	

<p>наложената глоба от датата на плащането. В случай че нарушителят е обжалвал наказателното постановление и в срока по ал. 1 е заплатил глобата, производството по разглеждане на жалбата в тази част се прекратява на основание чл. 63г.</p> <p>(3) Когато с наказателното постановление е наложено и друго по вид административно наказание, наред с глобата, или са отнети вещи в полза на държавата, то подлежи на обжалване само в частта относно размера на кумулативното наказание, разпореждането с веществените доказателства, отнемането на вещи в полза на държавата и присъденото обезщетение по реда на чл. 63б.</p> <p>(4) Алинеи 1 - 3 се прилагат съответно и при наложена имуществена санкция.</p>	
<p>Чл. 81а. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Наказанието безвъзмезден труд в полза на обществото се изпълнява от пробационната служба по настоящия адрес на наказания.</p> <p>(2) Решението на съда, с което е постановено наказанието, се изпраща на съответната пробационна служба и се организира от пробационен служител.</p> <p>(3) Не може да се полага безвъзмезден труд в полза на физически лица, еднолични търговци или търговски дружества, в които няма държавно или общинско участие.</p>	
<p>Чл. 81б. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) Безвъзмездният труд се изпълнява на обекти на Държавно предприятие "Фонд затворно дело" и обекти, утвърдени от съответния пробационен съвет.</p> <p>(2) При определянето на обектите, в които се изпълнява безвъзмезден труд в полза на обществото, се отчитат трудовите умения, квалификацията и работоспособността на наказания. Когато наказаният е непълнолетно лице, се отчитат и режимът и условията за работа, установени за непълнолетните.</p> <p>(3) На наказания се възлага работа до три часа дневно в извънработно време или за пълен работен ден в един от празничните или почивните дни, когато наказаният работи по трудово или служебно правоотношение.</p> <p>(4) По време на платен годишен отпуск или ако наказаният е безработен, може да му бъде възложена работа за не повече от 56 часа месечно при спазване разпоредбите на Кодекса на труда.</p> <p>(5) Надзорът върху наказания по време на работа се осъществява от пробационния служител или определено от него длъжностно лице.</p>	
<p>Чл. 81в. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Ако след изтичането на календарния срок за полагане на безвъзмезден труд в полза на обществото определен брой часове не са</p>	

<p>отработени, задължението на наказания за отработването им се погасява.</p> <p>Чл. 81г. (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) (1) При изпълнението на наказанието безвъзмезден труд в полза на обществото се прилагат и чл. 207 - 208, чл. 225, 227 и 231 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража и чл. 254 - 257 от Правилника за прилагане на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (обн., ДВ, бр. 9 от 2010 г.; Решение № 7268 от 2012 г. на Върховния административен съд - бр. 43 от 2012 г.; изм., бр. 20 от 2014 г. и бр. 14 от 2017 г.).</p> <p>(2) След приключване на изпълнението на наказанието безвъзмезден труд в полза на обществото пробационният служител изготвя доклад, в който отразява резултатите от изпълнението.</p>	
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г.</p> <p>Чл. 82. (1) Административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли:</p> <p>а) две години, когато наложеното наказание е глоба;</p> <p>б) (доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) шест месеца, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност или безвъзмезден труд в полза на обществото;</p> <p>в) три месеца, когато наложеното наказание е обществено порицание.</p> <p>(2) Давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието, и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. След завършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.</p> <p>(3) Независимо от спирането или прекъсването на давността административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал. 1.</p> <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 1982 г.) Разпоредбата на предходната алинея не се прилага по отношение на глобата, когато за събирането ѝ в срока по ал. 1 е образувано изпълнително производство. Това се отнася и за висящите дела, давността по които не е изтекла до влизането на тази алинея в сила.</p>	<p>изм. ДВ. бр.28 от 9 Април 1982г.</p> <p>Чл. 82. (1) Административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли:</p> <p>а) две години, когато наложеното наказание е глоба;</p> <p>б) шест месеца, когато наложеното наказание е временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност;</p> <p>в) три месеца, когато наложеното наказание е обществено порицание.</p> <p>(2) Давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието, и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. След завършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.</p> <p>(3) Независимо от спирането или прекъсването на давността административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал. 1.</p> <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 28 от 1982 г.) Разпоредбата на предходната алинея не се прилага по отношение на глобата, когато за събирането ѝ в срока по ал. 1 е образувано изпълнително производство. Това се отнася и за висящите дела, давността по които не е изтекла до влизането на тази алинея в сила.</p>
<p>Глава четвърта.</p> <p>АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ САНКЦИИ СПРЯМО ЮРИДИЧЕСКИ ЛИЦА И ЕДНОЛИЧНИ ТЪРГОВЦИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 79 ОТ 2005 Г.)</p>	
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г.</p> <p>Чл. 83. (1) (Доп. - ДВ, бр. 15 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2006 г.) В предвидените в съответния</p>	<p>изм. ДВ. бр.69 от 25 Август 2006г.</p> <p>Чл. 83. (1) (Доп. - ДВ, бр. 15 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 69 от 2006 г.) В предвидените в съответния</p>

<p>закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност.</p> <p>(2) Санкцията по предходната алинея се налага по реда на този закон, доколкото в съответния нормативен акт не е предвиден друг ред.</p> <p>(3) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При правопримемство на юридическото лице след съставяне на акта за установяване на административно нарушение административнонаказателното производство продължава по отношение на правопримемника. Съставеният акт за установяване на административно нарушение се предявява и връчва на правопримемника. Сроковете по този закон за правопримемника текат от датата на връчване на акта.</p> <p>(4) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При правопримемство на юридическото лице след издаване на наказателното постановление, предупреждението или резолюцията на наказващия орган административнонаказателното производство продължава по отношение на правопримемника. Издаденото наказателно постановление, предупреждение или резолюция се връчва на правопримемника. Сроковете по този закон за правопримемника текат от датата на връчване на акта.</p>	<p>закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност.</p> <p>(2) Санкцията по предходната алинея се налага по реда на този закон, доколкото в съответния нормативен акт не е предвиден друг ред.</p>
<p>83а, (8) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Отговорността на юридическото лице се погасява с изтичане на срок, равен по продължителност на този по чл. 81, ал. 3 от Наказателния кодекс, считано от датата на извършване на престъплението, от което се е обогатило или би се обогатило юридическото лице.</p>	
<p>Чл. 83б. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Производството по чл. 83а се образува по мотивирано предложение на прокурора, който е компетентен да разгледа делото или преписката за съответното престъпление, до окръжния съд по местоизвършване на престъплението, а в случаите по чл. 83а, ал. 2 - до Софийския градски съд:</p> <p>1. (доп. - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) след внасяне на обвинителния акт, на постановление с предложение за освобождаване на дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или на споразумение за решаване на делото в съда; или</p>	<p>изм. и доп. ДВ, бр.81 от 20 Октомври 2015г.</p> <p>Чл. 83б. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) Производството по чл. 83а се образува по мотивирано предложение на прокурора, който е компетентен да разгледа делото или преписката за съответното престъпление, до окръжния съд по седалището на юридическото лице, а в случаите по чл. 83а, ал. 2 - до Софийския градски съд:</p> <p>1. (доп. - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) след внасяне на обвинителния акт, на постановление с предложение за освобождаване на дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или на споразумение за решаване на делото в съда; или</p>

<p>2. когато наказателното производство не може да се образува или образуването е прекратено на основание, че:</p> <p>а) деецът не носи наказателна отговорност поради амнистия;</p> <p>б) наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност;</p> <p>в) деецът е починал;</p> <p>г) след извършването на престъплението деецът е изпаднал в продължително разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта;</p> <p>д) (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) в предвидените в особената част на Наказателния кодекс случаи по дела от общ характер липсва тъжба от пострадалия до прокурора;</p> <p>е) (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) деецът се освобождава от наказателна отговорност с прилагане на възпитателни мерки;</p> <p>ж) (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) е допуснат трансфер на наказателното производство в друга държава;</p> <p>3. (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) когато наказателното производство е спряно на основание, че:</p> <p>а) след извършване на престъплението обвиняемият е изпаднал в краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта, или има друго тежко заболяване, което пречи на провеждането на производството;</p> <p>б) разглеждането на делото в отсъствие на обвиняемия би попречило да се разкрие обективната истина;</p> <p>в) деецът е лице с имунитет;</p> <p>4. (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) след влизане в сила на решение по чл. 124, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс.</p> <p>(2) Предложението трябва да съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> описание на престъплението, обстоятелствата, при които е било извършено, и наличието на причинна връзка между него и облагата за юридическото лице; вид и размер на облагата; наименование, предмет на дейност, седалище и адрес на управление на юридическото лице; лични данни на лицата, представляващи юридическото лице; лични данни на обвиняемите или осъдените за 	<p>2. когато наказателното производство не може да се образува или образуването е прекратено на основание, че:</p> <p>а) деецът не носи наказателна отговорност поради амнистия;</p> <p>б) наказателната отговорност е погасена поради изтичане на предвидената в закона давност;</p> <p>в) деецът е починал;</p> <p>г) след извършването на престъплението деецът е изпаднал в продължително разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта;</p> <p>д) (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) в предвидените в особената част на Наказателния кодекс случаи по дела от общ характер липсва тъжба от пострадалия до прокурора;</p> <p>е) (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) деецът се освобождава от наказателна отговорност с прилагане на възпитателни мерки;</p> <p>ж) (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) е допуснат трансфер на наказателното производство в друга държава;</p> <p>3. (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) когато наказателното производство е спряно на основание, че:</p> <p>а) след извършване на престъплението обвиняемият е изпаднал в краткотрайно разстройство на съзнанието, което изключва вменяемостта, или има друго тежко заболяване, което пречи на провеждането на производството;</p> <p>б) разглеждането на делото в отсъствие на обвиняемия би попречило да се разкрие обективната истина;</p> <p>в) деецът е лице с имунитет;</p> <p>4. (нова - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) след влизане в сила на решение по чл. 124, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс.</p> <p>(2) Предложението трябва да съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> описание на престъплението, обстоятелствата, при които е било извършено, и наличието на причинна връзка между него и облагата за юридическото лице; вид и размер на облагата; наименование, предмет на дейност, седалище и адрес на управление на юридическото лице; лични данни на лицата, представляващи юридическото лице; лични данни на обвиняемите или осъдените за
---	---

<p>престъплението лица;</p> <p>6. опис на писмените материали или заверени копия от тях, които установяват обстоятелствата по т. 1 и 2;</p> <p>7. списък на лицата за призоваване;</p> <p>8. датата и мястото на съставянето му, името, длъжността и подписа на прокурора.</p> <p>(3) Към предложението се прилага и препис за юридическото лице.</p>	<p>престъплението лица;</p> <p>6. опис на писмените материали или заверени копия от тях, които установяват обстоятелствата по т. 1 и 2;</p> <p>7. списък на лицата за призоваване;</p> <p>8. датата и мястото на съставянето му, името, длъжността и подписа на прокурора.</p> <p>(3) Към предложението се прилага и препис за юридическото лице.</p>
<p>изм. и доп. ДВ. бр.109 от 22 Декември 2020г. Чл. 83г. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) (1) Съдът в закрито заседание се произнася с определение, с което:</p> <p>1. връща предложението на прокурора, когато не е мотивирано или не отговаря на изискванията на закона;</p> <p>2. прекратява делото, когато юридическото лице е заличено от търговския регистър поради ликвидация или несъстоятелност;</p> <p>3. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните. (2) (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Определението на съда по ал. 1, т. 1 и 2 подлежи на обжалване и протест по реда на глава двадесет и втора от Наказателно-процесуалния кодекс.</p> <p>(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Съдът разглежда предложението в състав от един съдия в открито съдебно заседание с участието на прокурор и с призоваване на юридическото лице.</p> <p>(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Неявяването на представител на юридическото лице, когато призоваването е редовно, не е пречка за разглеждане на делото.</p> <p>(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Съдът събира доказателства служебно или по искане на страните.</p> <p>(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Съдът разглежда делото и въз основа на събраните доказателства преценява:</p> <p>1. получило ли е юридическото лице неправомерна облага;</p>	<p>изм. и доп. ДВ. бр.81 от 20 Октомври 2015г. Чл. 83г. (Нов - ДВ, бр. 79 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 81 от 2015 г., в сила от 21.11.2015 г.) (1) Съдът в закрито заседание се произнася с определение, с което:</p> <p>1. връща предложението на прокурора, когато не е мотивирано или не отговаря на изискванията на закона;</p> <p>2. прекратява делото, когато юридическото лице е заличено от търговския регистър поради ликвидация или несъстоятелност.</p> <p>(2) Съдът разглежда предложението в състав от един съдия в открито съдебно заседание с участието на прокурор и с призоваване на юридическото лице.</p> <p>(3) Неявяването на представител на юридическото лице, когато призоваването е редовно, не е пречка за разглеждане на делото.</p> <p>(4) Съдът събира доказателства служебно или по искане на страните.</p> <p>(5) Съдът разглежда делото и въз основа на събраните доказателства преценява:</p> <p>1. получило ли е юридическото лице неправомерна облага;</p> <p>2. има ли връзка между извършителя на престъпното деяние и юридическото лице;</p> <p>3. има ли връзка между престъпното деяние и облагата за юридическото лице;</p> <p>4. какъв е видът на облагата и размерът ѝ, ако е имуществена.</p> <p>(6) Съдът се произнася с решение, с което:</p> <p>1. налага имуществена санкция;</p> <p>2. отказва да наложи имуществена санкция.</p>

<p>2. има ли връзка между извършителя на престъпното деяние и юридическото лице;</p> <p>3. има ли връзка между престъпното деяние и облагата за юридическото лице;</p> <p>4. какъв е видът на облагата и размерът ѝ, ако е имуществена.</p> <p>(7) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Съдът се произнася с решение, с което:</p> <p>1. налага имуществена санкция;</p> <p>2. отказва да наложи имуществена санкция.</p> <p>(8) (Предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Решението по ал. 7, т. 1 съдържа:</p> <p>1. данните за юридическото лице;</p> <p>2. данните за произхода, вида и размера на облагата;</p> <p>3. размера на наложената имуществена санкция;</p> <p>4. описание на имуществото, което се отнема в полза на държавата, ако има такова;</p> <p>5. определяне на разноските.</p> <p>(9) (Предишна ал. 8, изм. и доп. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Решението заедно с мотивите се обявява в съдебно заседание с призоваване на страните или им се съобщава писмено, че е изготвено. По дела, които представляват фактическа или правна сложност, мотивите могат да бъдат изготвени и след произнасянето на решението, но не по-късно от 30 дни.</p>	<p>(7) Решението по ал. 6, т. 1 съдържа:</p> <p>1. данните за юридическото лице;</p> <p>2. данните за произхода, вида и размера на облагата;</p> <p>3. размера на наложената имуществена санкция;</p> <p>4. описание на имуществото, което се отнема в полза на държавата, ако има такова;</p> <p>5. определяне на разноските.</p> <p>(8) По дела, които представляват фактическа или правна сложност, мотивите могат да бъдат изготвени и след произнасянето на решението, но не по-късно от 30 дни.</p>
<p>Допълнителни разпоредби – пар. 1</p>	
<p>т. 4. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.</p>	
<p>т. 5. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) "Явно маловажен случай" на нарушение е налице, когато деянието разкрива явно незначителна степен на обществена опасност.</p>	
<p>т. 6. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) "Нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение</p>	

на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав.	
Ал. 2 (Нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) Предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго.	
Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ (ОБН. - ДВ, БР. 109 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 23.12.2021 Г.)	
§ 44. Неприклучилите до влизането в сила на този закон производства пред наказващите органи, чиято компетентност се променя, се разглеждат от наказващите органи, пред които са образувани.	
§ 45. Неприклучилите до влизането в сила на този закон производства пред съд, чиято подсъдност се променя, се довършват от съда, пред който са образувани.	
§ 46. Неприклучилите до влизането в сила на този закон производства, образувани въз основа на мотивирано постановление по чл. 83б, чиято подсъдност се променя, се разглеждат от съдилищата, пред които са образувани.	
§ 51. Законът влиза в сила една година след обнародването му в "Държавен вестник".	